

**HANDBAL
X-TRA**

**NATIONAAL
HANDBAL**

“BOCHOLT WIL OOK EUROPEES MEE DOEN”

Al sinds het ontstaan van de club was hij erbij, maar eind november beleeft secretaris Jan Evens het hoogtepunt uit de clubgeschiedenis, want dan speelt zijn Bocholtse ploeg haar 25ste Europese bekermatch. Weliswaar op verplaatsing bij Hafnarfjordur in het verre IJsland, als nakende vulkaanuitbarstingen daar tenminste geen stokje voor steken.

En op 2 december is er dan de terugmatch in de eigen Domburgsporthal, waar Joren Lamers zich allicht aan een kleine attentie mag verwachten, vermits hij die dag aan zijn 25ste Europese wedstrijd toe is. Toch ook wel een prestatie voor een typisch Bocholts jeugdproduct en nog steeds een rots in de branding in de verdediging.

“Mocht Corona er niet geweest zijn, dan lag het aantal Europese wedstrijden zeker nog hoger, maar het was toen niet de periode om reizen te ondernemen en te moeten spelen in lege zalen,” weet Jan Evens. “Want je doet het tenslotte ook een beetje voor de supporters.”

Dat belet niet dat je na al die jaren toch een aantal mooie en soms minder mooie ervaringen kan delen?

Jan Evens: “Dat zeker. We hebben vele leuke herinneringen, maar waar we het meeste plezier aan beleefden, was de dubbele confrontatie met het Spaanse Cuenca. Een geweldige club, die tegen ons voor het eerst Europees speelde. Ze waren vergezeld van 150 enthousiaste supporters. Heel de match bleven ze rechtstaan en nadien trokken ze nog uitgebreid met z'n allen naar ons clubcafé. Tijdens ons verblijf in Cuenca werden wij dan weer getrakteerd op een heuse bbq. Ook daar zat de zaal bomvol. We verloren er twee keer zwaar van, maar de sfeer was ongelooflijk.”

Misschien ook wel minder leuke tegenstanders?

“Helaas wel. In Servië een veel minder leuke sfeer. De voorzitter zou ons komen halen voor een rondleiding, maar stuurde zijn kat. De ganse match ook gejoel als wij de bal hadden. Op bepaalde momenten zelfs via de micro.

Ook onze vorige wedstrijd tegen Klaipeda uit Litouwen werd afgewerkt in een sfeer die je niet verwacht bij een handbalmatch. Het was daar al een kleine sporthal, maar telkens wij de bal veroverden, klonken er oorverdovende claxons door de zaal, waardoor coach en spelers mekaar niet konden verstaan. Misschien blijven wij bij ons een beetje té beleefd? (lacht)”

Hebben jullie ook een vaste kern van supporters die meereizen?

“Het hangt ook een beetje af van de bestemming, maar ik zie het aantal mee reizende supporters toch geleidelijk aan toenemen. Sommigen hebben er zelfs vakantiedagen voor over.”

Wat zijn de sportieve doelstellingen van Bocholt op Europees gebied?

“Misschien kunnen we wel ooit eens een Europese finale spelen, maar dat is misschien momenteel niet realistisch. Maar het is wel zo dat onze spelers echt gemotiveerd zijn. Wat kunnen ze nog meer presteren na een seizoen waarin we ongeveer alles wonnen? Vandaar hebben zij uitdagingen nodig en die kunnen dus wel op Europees vlak liggen, want ook daar willen we mee doen. Al zullen er voor de echte top semi-profs moeten gevonden worden, want bij de spelersgroep gaat iedereen werken of studeert nog. En natuurlijk willen we in de eerste plaats aan de top blijven in de Benelux.”

Heeft de deelname aan de BENE-League het handbalniveau niet verbeterd?

“Daar moet je niet aan twifelen. De snelheid van uitvoering is in al die jaren ontzettend hard gestegen. De hoeken worden beter uitgespeeld. De verdedigingen werken harder en sneller dan vroeger. Er wordt meer in één tijd gespeeld. Kracht- en stabilisatietrainingen zijn een vast onderdeel van de werking geworden. Je kan het je

als toeschouwer niet meer veroorloven om snel een pint te gaan pakken, want als je terug komt zijn er misschien al een drietal doelpunten gescoord en kan de situatie helemaal anders geworden zijn.”

BENE-League, Europese beker, Belgische competitie en beker... Wordt het niet allemaal een beetje zwaar?

“We beseffen ook wel dat deelnemen aan de Europese beker ons punten kan kosten in de andere competities. Want recupereren zit er amper in als je op een kleine drie weken tijd tegen Volendam, Hurry-Up, Bevo, twee keer Hafnarfjordur, de Belgische beker tegen Pelt en even later een verplaatsing naar Izegem voor de boeg hebt. Maar als je een topclub wil blijven, moet je dat kunnen combineren.”

Enig idee hoe sterk die IJslandse tegenstander is?

“Normaal gezien staat het IJslandse handbal een trapje hoger dan het Belgische. De sportcultuur op dat eiland is ook helemaal anders. Tot 15 jaar moet iedereen er aan sport doen en dan kunnen ze kiezen of ze eventueel een bepaalde sport specifiek willen beoefenen. Ik weet intussen dat Hafnarfjordur de derde grootste stad van IJsland is, maar toch slechts over 27.000 inwoners beschikt. De ploeg zelf bezit zeker wel ervaring en er kwam zelfs één van hun topspelers terug, die jaren aan de Europese top heeft gespeeld. Mochten we ginder eventueel de schade kunnen beperken, dan weet je maar nooit in de terugmatch in onze eigen zaal.”

Een bijzondere match trouwens voor Joren Lamers?

“Hij zou onze allereerste match gemist hebben, omdat hij toen moest aantreden met de tweede ploeg, maar verder is hij toe aan zijn 25ste Europese wedstrijd. Toch een knappe prestatie voor iemand die steeds bij dezelfde club gespeeld heeft en doorgestoten is vanuit onze jeugd. Hij loopt misschien niet altijd in de kijker, maar hij is een onmisbare figuur in verdediging.”

Stel dat jullie naar de volgende ronde doorstoten, tegen welke topploeg moet je dan uitkomen?

“Dat hangt af van de loting. Maar tegen Hafnarfjordur gaan we er alvast voor. Je weet het nooit: wij in een goede dag en zij iets minder. Eerst dit resultaat afwachten en dan zien we wel.”

Marcel Coppens

Nov. 2023

Foto's: © Jan Evens